

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Sunt Domnul Atotputernicul. Sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și Acești trei una sunt, precum este scris. Amin, amin, amin.

Sunt Dumnezeuul cerului și al pământului și sunt în cer și pe pământ deopotrivă, și cine aude aceasta, să creadă așa, căci Eu, Domnul, adevăr adevărat grăiesc, și fericit este omul care este cu adevărat, că acela este, precum Eu sunt. Amin.

Cel ce se face așternut Mie, acela este pământ bun și Mă primește când Eu ies semănător, și sămânța Mea crește în el și se face în el împărăția Mea, iar cel ce nu este pământ bun, acela rămâne piatră și își dă viață împotriva sămânței pe care Eu o semăn peste pământ.

Eu sunt în cer și pe pământ, și spun să audă tot pământul și tot omul de pe el că Dumnezeu este în cer și pe pământ și este Cel ce a făcut cerul și pământul. Amin. Precum omul este în cer și pe pământ, așa este și Dumnezeu, Cel ce l-a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa atunci când l-a făcut. L-a făcut atunci, și apoi nu a mai putut să-l facă, fiindcă omul se face de atunci din om, fiindcă omul a uitat că el este în cer și pe pământ, precum Dumnezeu este așa. Omul a lepădat credința în Dumnezeu Făcătorul și nu mai înțelege ce este cerul și pământul și Dumnezeu și omul.

O, poporul Meu, la cea din urmă sărbătoare a Mea cu tine, după ce am hrănit cu cuvântul gurii Mele mulțimea venită la izvor, la muntele Meu cel sfânt, ți-am spus apoi să te odihnești, ți-am spus să Ne odihnim, și în Duhul Sfânt să Ne rămână odihna și unii în alții să Ne odihnim, Noi în voi, și voi în Noi, spre viață veșnică, fiilor. V-am spus atunci vouă, copiii care-Mi primiți cuvântul când el vă suflă la ureche ca să-l auziți și să-l întocmiți pe pământ, v-am spus să aveți veghe peste cei ce s-au născut de sus. V-am spus că nașterea de sus e scumpă și trebuie prețuită de om și în om, și păzită să fie, ca nici un vrăjmaș să nu poată peste cel ce rămâne în iubirea Mea și înfășurat cu ea. V-am povățuit pe voi să aveți grijă de viața Mea din fiii Ierusalimului cel nou, din fiii poporului Meu de azi, și v-am învățat să țineți minte voi și ei că viața este veșnică, iar Eu, Cel veșnic, trebuie să rămân viața poporului Meu, iar el să rămână viața Mea și ca Mine să fie, căci cei ce rămân în iubirea Mea sunt asemenea Mie, așa este scris în Scripturile cuvântului Meu. Amin.

O, fiilor puși de veghe peste viața cea veșnică a poporului Meu! Iubirea care se naște din Mine în om, este nașterea cea de sus a omului, și omul trebuie să moară atunci pentru această naștere. Stau cu cuvântul nașterii de sus în mijlocul unui popor pe pământ ca să poată omul care voiește să învețe de la Mine că viața începe cu moartea și altfel nu se poate omul naște de sus. Iubirea care se naște de sus, din Mine, Cel ce sunt din cele de sus și nu din cele de jos, nu este iubire de pe pământ. Eu nu sunt născut de pe pământ. M-am născut pe pământ, că pe pământ este nașterea, dar M-am născut de sus pe pământ, și tot așa voiesc să-l nasc și pe omul cel din om făcut. Sunt Cel ce am făcut omul, dar sunt și Cel ce-l naște pe om, iar nașterea este de sus, nu este de pe pământ atunci când ea vine pe pământ peste om. Amin.

Eu, fiilor, de când n-am mai grăit cu voi prin carte nu M-am odihnit, ci am vegheat peste voi cu tot cerul sfânt, iar voi ați vegheat pentru Mine ca să vă fiu vouă Dumnezeu pe drumul Meu cel greu cu voi. Eu v-am spus că Ne odihnim, dar v-am spus că în Duhul să Ne rămână odihna și unii în alții să Ne odihnim, Noi în voi, și voi în Noi spre viață veșnică prin naștere de sus, căci nașterea de sus este scumpă și trebuie prețuită și trebuie trăită, fiilor, și trebuie păzită să fie. Amin.

Voi, cei puși la veghe pentru viața poporului Meu care s-a născut de sus, căutați să înțelegeți poporul Meu că Eu, Domnul, sunt cu el în cer și pe pământ. Oricât ați fi voi de umiliți, faceți-i pe toți să priceapă cuvântul cel rostit de Mine pentru ca să fie așezat în carte, și apoi să învețe carte poporul, nu să rămână neînvățat.

O, poporul Meu, o, copiii ai nașterii de sus, am peste voi tălmăcitori pentru tot cuvântul Meu care vă naște de sus. Voi trebuie să nu uitați că după ce Eu rostesc peste voi cuvânt în carte pentru împlinirea cu ascultare a lucrărilor Mele cu voi, Eu aduc apoi spre lucru lămurit tot cuvântul, și vă grăiesc prin porți, fiilor. De prea multe ori însă Eu Îmi ascund cuvântul Meu cel cu deslușirea celor așezate în carte, ca nu cumva să găsec între voi șovăitori, semeți, cârtitori, puțin credincioși, nemulțumiți sau chiar mândri peste cei ce sunt cuvântul Meu între voi. O, câtă grijă am de voi ca să nu păcătuiți! O, cât vă ocrotesc ca pe copiii mici și cât sufăr pentru ca să creșteți în duh și nu în trup; în faptele duhului, nu în faptele trupului! Scriptura grăiește că taina lui Dumnezeu este să ascundă lucrările, iar mărirea fiilor Lui este să le aducă la împlinire, la vedere, la lumină, și apoi să stea ei în lumina lor, și aceasta voiesc să vă văd lucrând, și de aceea vă las câteodată mai mult fără cuvânt în carte, ca să vă probez creșterea sau necreșterea, lucrarea sau nelucrarea, iar voi trebuie să fiți înțelepți și să aveți credință și iubire cu credință, că Eu sunt în cer și pe pământ, așa precum v-am spus că sunt.

O, nu vreau să-Mi înghit cuvântul, ci vreau să-l grăiesc ca să învățați de la Mine, din cer și de pe pământ, din Tatăl, dar și de lângă voi, fiilor, și să cunoașteți că cei ce vă dau de la Mine nu vorbesc de la ei, ci de la Mine, și niciodată nu au grăit ei de la ei, dar vă trebuie credință și iubire pentru ea și pentru puterea Mea cea din om pentru voi, că voi nu trebuie să puteți prin voi atunci când puteți, ci Eu să pot prin voi, și să știu de voi ca să pot. Orice stăpân știe ce este al lui și păzește și însemnează cu semn sau cu sunet ce este al lui ca să nu piardă ce are, fiilor. Omul îi pune vitei lui talangă cu sunet cunoscut de el, ca atunci când vita paște pe lângă casa lui, să aibă el încredințarea că ea este lângă el și că nu este sfâșiată de fiare sau răpită de hoți, iar vita paște și înștiințează pe stăpân despre ea și nu este singură, ci este cu stăpânul ei pe care-l cunoaște de stăpân. O, fiilor, ce frumos este omul care are cerul în el, că acela nu se depărtează de Stăpânul său pentru Care omul mărturisește pe pământ. Omul care are cerul în el, acela naște sfinți din oameni, căci cerul are nevoie de sfinți, iar sfinții sunt cei mai deștepți de pe pământ, cei mai luminoși, cei mai mulțumiți, fiindcă ei nu au grijă de ei, ci de cei ce sunt pe calea Mea ca să stea aceștia pe ea, ca să-i păzească și să-i cunoască pe ei și să-i audă așa cum omul aude sunetul talangii vitei care paște aproape de stăpânul său, de ocrotitorul său, și apoi ea vine cu strânsura ei și o aduce stăpânului său spre trebuință, spre plata pe care o datorează celui ce poartă grijă de ea. Așa lucrau apostolii Mei care se duceau și culegeau agoniseală pentru Dumnezeu, și apoi ucenicii lor dădeau glas cunoscut, ca să știe învățătorii lor despre ei, despre locul și lucrul lor și despre strânsura lor. Cel ce aduce pe un om la Dumnezeu ca să fie omul născut de sus, acela se cunoaște că trăiește, se cunoaște că lucrează trăind, că sarează pământul cu Dumnezeu din el, iar rodul lui se face cer, și cerul rămâne, rămâne în cele ce nu se văd și se păstrează de plată pentru cel ce-și strânge în cer, că nimeni nu poate strânge în cer decât dacă este trimis să facă cer din om prin harul cel de sus, prin Dumnezeu, Care este în cei ce El îi cunoaște, iar altfel omul nu poate strânge în cer, ci strânge în el și strânge pe pământ, unde totul se arde ca să rămână pământul curat. Eu am spus că fericit este omul care ascultă pe Dumnezeu și își adună acolo unde molia nu strică și furul nu pierde pe cele strânse de om, dar cel ce nu ia aminte la cuvântul Meu nu poate să-l îplinească pe el, nu poate, fiilor. Omul a spus pe pământ că cine între oameni sădește pe pământ un pom, acela nu a trecut în zadar prin viață. Iar Eu tot pe pământ spun că cine între oameni este trimisul Domnului și naște om din cer dintre oameni luat, acela a trăit cu Dumnezeu în el și a cules în cer și are în veci lucrul său și rodul său. Amin.

I-am învățat pe ucenicii Mei duhul smerit pe care Eu îl aveam înaintea Tatălui Meu și din care-Mi hrăneam viața și umilința ei, și le-am spus lor așa: *«Voi să nu vă numiți „rabi“, că Unul*

este Învățătorul vostru: Hristos, iar voi toți sunteți frați». Nu știam cum să-i învăț mai frumos viața cea din cer, umilința care ține omul în viață și în Mine și lucrarea cea bineplăcută lui Dumnezeu, că iată, o mulțime de lucrări zice omul că face peste oameni în numele Meu, dar acestea nu sunt plăcute Mie când omul se numește pe sine „*rabi*“ în numele Meu și când el nu seamănă cu Mine, că omul este păcătos pentru că nu este umilit, pentru că uită că numai Eu sunt Învățătorul celor ce vor să învețe viața cea veșnică, fiindcă numai Eu i-am arătat omului viața Mea și moartea Mea și învierea Mea, și omul nu vrea să învețe că viața începe cu moartea și că pentru viața lui și pentru învierea lui el trebuie să se dea jertfă bineplăcută Mie și nu lui și nu omului care-i dă lui slavă.

O, nu mai este om credincios în Dumnezeu pe pământ, că nu știe cum, că nu are cine să-l învețe cum să fie credincios. Cei credincioși sunt cei ce nu se închină oamenilor și idolilor lor și plăcerilor omenești. Eu numai pentru așa oameni intru în cuptorul de foc care arde de nouă stânjeni pe pământ și în care toți oamenii ard, dar după cei credincioși Eu Mă bag în cuptor când omul atâță și mai vârtos focul împotriva lor, Mă bag după cel credincios și Mă arăt Cel minunat întru cei sfinți ai Mei, iar numele Meu este slăvit în veci prin cei credincioși. Amin.

M-am coborât în cuptorul de foc la cei trei tineri care mergeau prin mijlocul văpăii laudând pe Dumnezeu și am prefăcut văpaia în răcoare pentru cei credincioși. Nu era atunci nici voievod, nici profet, nici stăpânitor, nici ardere de tot, nici jertfă, nici tămâie, nici loc de pârgă ca să afle omul har. Ei însă Mi-au adus în mijlocul focului inimă înfrântă și duh umilit pentru ei și pentru tot poporul lui Israel împilat din pricina păcatelor lui, și Îmi ziceau: „*Primește, Doamne, jertfa noastră înaintea Ta ca să îmbunăm fața Ta, fiindcă cei ce nădăjduiesc în Tine, nicicând nu vor rămâne rușinați. Poartă-Te cu noi după îndurarea Ta și mântuiește-ne prin faptele Tale minunate și dă slavă numelui Tău, Stăpâne, ca să se rușineze cei ce ne împilează și să ajungă de ocară puterea lor și să fie doborâtă virtutea lor, ca să cunoască ei că Tu ești singur Dumnezeu și Te slăvești în tot pământul prin cei credincioși ai Tăi.*“ Amin.

O, poporul Meu, plâng cu Tatăl și cu sfinții după om credincios pe pământ. Nu mai știe omul să aibă de tată pe Dumnezeu. Dacă vine un altul în numele Meu, pe acela îl primește omul. O, fiilor, nu mai este sare pe pământ. O, cât aș vrea să vă spun multa Mea durere și s-o purtați, că este grea s-o port singur, fiilor. Fiți sare pe pământ, nu numai să mâncați sare și atât. Sarea nu este bună dacă nu sarează. Nu e sare sarea dacă nu sarează. Fiți voi sare, fiți și pentru voi și pentru cei de pe pământ, și veți înțelege atunci că tot ce dau Eu să vă dau prin cei ce-i am între voi cuvânt, e sare pentru voi ceea ce vă dau ei, nu sare de usturat, ci sare de sărat, dar dacă nu luați de la ei pentru voi sare, pentru gustul cel bun al vostru cuvântul lor, atunci voi nu veți săra niciodată pe pământ. Dacă nu veți ști să credeți ce este sarea, vă va judeca sarea pe care o mâncați când vă faceți cu ea gustoasă mâncarea cea pentru trup, fiilor. O, nu vă supărați pe Mine pentru ceea ce grăiesc Eu vouă. I-am luat pe cei ce-Mi stau porți și le-am arătat vorbirea Mea cu uceniciei pe care i-am format prin învățătură cu dulceață sau cu muștrare. O, fiilor, cei ce mănâncă sare nu mai sarează pământul, căci sarea întreține carnea ca să nu se strice sau ca să crească spre pierderea puterii sufletului care înseamnă Dumnezeu în om. Cei ce mănâncă sare sunt prinși de gusturi și de sete de cele de pe pământ, iar cei ce nu mănâncă sare sunt plini de suflet și nu de trup, și cresc în duh și în har și sunt împărăție care nu pier. Fiți sare pe pământ, și apoi fiți ascultători de Duhul Sfânt, Care suflă unde voiește, Care umblă cu voi ca să sareze pământul cu viitorul vostru cel de la Mine, fiilor. Nu fiți trup, ci fiți duh, ca să biruiască duhul asupra trupului și să fiți sare precum Eu sunt, căci altfel, puțin aluat dospește toată frământătura și nu se poate să fie așa, ci trebuie toți până la unul să fiți sălașe ale Mele în care Eu să-Mi sprijin hrana cea pentru viața omului care nu-L mai are de tată pe Dumnezeu pe pământ.

Eu sunt în cer și pe pământ și vă învăț împărăția Mea în voi și v-o deschid ca să se vadă. La unii cu dulceață bat, iar la alții cu muștrare bat. Nu vă temeți de Mine. Eu vă cunosc și știu cum să vă fac bine, numai să Mă primiți, căci v-am născut de sus și Îmi sunteți datori cu viața, fiilor.

Mustrarea nu vă stinge duhul, ci vi-l încearcă și vă arată ce duh aveți, și vă învață să aveți Duhul lui Dumnezeu, căci scris este: «*duhul proorocilor se supune proorocilor*», și voi așa veți învăța și veți ști să scoateți din voi iubirea de sine, care alungă chipul cel frumos și seninul Duhului Sfânt din voi.

O, fiilor învățați de Dumnezeu, să știți că greșalele, chiar și cele care vă par vouă neînsemnate, tocmai acelea vă prind sub ele și vă dăunează încetul cu încetul mai mult decât cele mari care vă deschid mari ochii ca să vedeți spinii de pe cale. Am spus că cine este al tău, acela este cel ce te primește cu mustrarea, cu iubirea ta pentru el. Eu, pe cei care veneau la Mine cu toată iubirea lor ca să le-o fac pe ea din iubirea Mea, Eu lucrăm peste ei nu deodată, ci cu răbdare mare până ce vedeam că supunerea lor îi făcea să Mă primească. Numai rău își face omul care nu lasă, care nu vrea, care nu așteaptă în prag, care nu primește adevărul cel despre el și care se arată în afara lui dinăuntru lui, numai rău își face când nu deschide ușa pentru orice oaspete care-i aduce lui bine ca să învețe drumul spre el al îngerilor, ca nu cumva să pățească ce a pățit Adam, prin care, pentru el că nu a fost primitor și cinstitor de Dumnezeu, au căzut îngerii, neavând ei unde să se mai odihnească, și apoi Eu, Domnul, am început lupta pentru câștigarea înapoi a bucuriei și a odihnei îngerilor Mei în om.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor scumpi, scumpă este viața voastră înaintea Mea, iar voi trebuie să vă înțelegeți bine cu Mine, și Eu să Mă înțeleg bine cu voi, că altfel vă înțelegeți pe voi, iar pe Mine Mă scoateți din voi și vă simțiți neînțeleși și dați să vă înțelegeți voi între voi, iar Eu plâng afară dacă este așa. O, numai oamenii neînțeleși pentru cele din ei, numai aceia se înțeleg între ei, și este bine ca omul să fie sfânt și mulțumit întru Mine, fiindcă cei sfinți nu se bizuie pe ei înșiși, nu se înțeleg între ei, ci întru Mine. Amin.

O, e păcat să stea trupește frații în obște, e păcat, fiilor. În obște trebuie să stea mai mult duhovnicește frații, că dacă ei nu stau așa, se bat între ei cu cuvinte pentru cele trupești și firești și pământești, iar Eu am învățat biserica și au învățat-o și apostolii Mei unitatea duhului întru legătura păcii, iar Eu să fiu Învățătorul Care toarnă viață în voi. Amin.

O, poporul Meu, am ridicat porțile și am intrat ca să te păstoresc. Le-am spus lor: ridicați, porților, pragurile voastre cele de sus, ca să intru, căci sunt Împăratul slavei, și ca să hrănesc neamul celor ce umblă după Domnul căutând fața Lui! Amin.

O, ce frumos e să faci tu, poporul Meu, tot ceea ce-ți spun Eu, și nimic din ceea ce-ți spui tu! Ce Dumnezeu fericit aș fi Eu pe pământ cu tine dacă aș fi Eu și voia Mea dorirea ta, și ce fericit copil ești tu când lucrezi așa, și apoi să-Mi spui: „*Ce scumpă este mila Ta, Doamne, și ce scăpare găesc în ea cei ce Te caută, și ce râuri de desfătări curg din Tine peste ei! Tinde Tu mila Ta celor ce Te cunosc, celor drepti cu inima, Doamne*“.

O, poporul Meu, ce frumos este cuvântul Meu! Frumos ca Mine este el, și tot așa trebuie și tu să fii, și să-L faci pe Domnul în tine cu tot ce este El, ca să afli fericirea pe care au gustat-o apostolii Mei după ce harul Duhului Sfânt i-a învăluit pe ei. O, e mult de când te-am lăsat fără Mângâietorul Cel de la Mine, dar dor Mi-a fost să Mă chemi, să Mă aștepti, să știi să aștepti pe Domnul și să stai în veghe și în neîncetată rugă și strigare după Mine. Te-am învățat să te odihnești și să-ți fie odihna în Duhul Sfânt, și unii în alții să Ne odihnim spre viață veșnică, cu răbdare și cu iubire, poporul Meu.

Ucenicii Mei cu care am călătorit pe pământ când am venit de la Tatăl și pe care i-am născut de sus ca să fie născuți și nu făcuți de om, voiesc și ei să vă aline inimioarele și duhul din ele, căci Duhul Cel Sfânt face unire cu inima în om și atunci trupul și sufletul și duhul omului se fac sălaș pentru împărăție de cer. Amin. Vă las o clipă să vă hrăniți și să rumegați hrana ce v-am adus-o Eu, și veți mânca apoi din gura ucenicilor Mei, căci orice ucenic desăvârșit este ca Învățătorul său, Iisus Hristos, și cine-i primește pe ei, pe Mine Mă primește, și tot la fel lucrează și împlinesc și cei ce vă primesc pe voi din partea Mea, copii vestitori ai cuvântului Meu peste

Ierusalim. Ucenicii Mei stăruiesc la Mine pentru toată făptura ca unii care au cutreierat și cutreieră lumea, și se roagă Mie și spun ca în Scripturi și nu ca de la ei, și spun așa:

– *Deschide, Doamne, urechea Ta spre cei ce Te strigă pe cale. O, dacă Tu ai ține seamă de fărădelegile lor, ar mai putea sta cineva în fața Ta, Stăpâne? La Tine însă mai vârtos este să ierți, ca omul să-Ți dea apoi mărire și în Tine să nădăjduiască el, că în cuvântul Tău stăruiește cel ce Te cheamă așteptându-Te.*

Iar tu, Israele nou-născut, pune-ți nădejdea în Domnul, că în mâna Lui stă milostivirea, și mult belșug de mântuire este întru El, și El te va izbăvi mereu, că minunat este El întru cei credincioși Lui. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, așteaptă ucenicii Mei lângă Mine, lângă tine, ca să le dau grai în mijlocul tău, că Eu cu sfinții călătoresc și le dau bucuria unirii cu cei de pe pământ care au ajuns sfârșitul veacurilor și împărăția cerurilor prin credința care-i face pe ei moștenitorii harului cel de sus. Amin.

Învățați să stați la masă și să mâncați, și să aveți poftă de mâncare la masa Mea cu sfinții și cu voi, și apoi să creșteți prin hrana aceasta, că e hrană din cer și vă crește pentru veșnicie, fiilor. Dar cine mănâncă la masa Mea să învețe să nu o amestece cu cea din lume, căci voi nu sunteți ca lumea care amestecă totul ca într-un butoi, ci Eu v-am scos din lume ca nici voi să nu fiți din lumea aceasta precum nici Eu nu sunt, căci lumea nu are nimic în Mine. Iar când sunteți învățați din cer și îndreptați de Domnul, o, nu vă tulburați, ci bucurați-vă, fiilor, că tot ce vine de sus e de la Duhul Sfânt, și minunată este lucrarea Lui întru cei credincioși Lui. Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2004